

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

E praznic de Duh Sfânt în cer și pe pământ, iar în mijlocul poporului Meu de azi sunt Eu, Domnul, cuvânt mângâietor și trezitor spre veghe și spre lucrare cu veghe pentru mântuirea cea de la Mine peste tine, poporul Meu, căci tu ai nevoie de Mine și de sfinți și de îngeri acum mai mult decât oricând, fiindcă duhul rău dă să lovească în tine și în Mine, căci cine lovește în tine, în Mine se lovește, căci Eu te ocrotesc cu mare milă, poporul Meu.

O, popor de la izvor, și cu care îmi port greul pentru ca să hrănesc pe cei ce vin la izvorul Meu de cuvânt, o, Mi-e milă de tine, tată! Am spus la cea din urmă întâlnire cu cei mulți care s-au strâns, am spus binecuvântarea Mea pentru strângerea cea de azi a celor ce vin adesea la izvor și le-am binecuvântat călătoria ca să vină. Duhul rău s-a pus apoi să ne îndurereze, pe Mine și pe tine, ca să nu mai fie strângerea cea de azi, dar cuvântul Meu cel rostit din vreme își cere împlinirea sa, și am dat de veste să se deschidă porțile grădinii întâlnirii și să vină cei ce vin. O, grea Mi s-a făcut coborârea cuvântului Meu cel din zilele acestea! Binecuvântarea Mea însă răzbește prin toate neputințele care se așează în calea Mea și a ta, dar să nu ne lăsăm biruiți, tată. Voi sunteți familia Mea din zilele acestea și vă prețuiesc, tată. Prețuiți și voi învățătura Mea, iar dacă vreți să nu pierdeți credința în venirea Mea, luptați-vă din răputeri să nu vă judecați unii pe alții, fiilor, căci unde este judecată pentru neputințele firii omenești, acolo este cadere în judecată apoi. O, căutați cu mare veghe să nu cadă cineva din învățătura Mea, căci cei fără de învățatură cad mereu, cad în nepăsare, cad în necredință, și orice sculare este cu puțință omului care cade, dar căderea în necredință nu are sculare, ci are numai și numai răzbunare apoi, și numai judecată are în fire cel care cade din lumină. Eu însă am spus: *«Cui îi este sete, să vină să bea, căci cel ce crede în Mine, râuri de apă vie vor curge din pântecele lui»*, precum a zis Scriptura, și am proorocit atunci pe Duhul Sfânt, pe Care aveau să-L primească acei ce cred în Mine și am spus pentru ei: *«Cel ce vine după Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții»*. Amin.

O, popor venit la izvor, dacă ți-e sete, vino și bea, tată, dar nu numai să bei, ci să și crezi dacă vrei să vezi minunea Duhului Sfânt. Fii ochi și urechi la ce-ți spun Eu, căci cel ce crede în Mine, râuri de apă vie vor curge din pântecele lui, și acesta este semnul celor ce cred în Mine, și ei nu mai umblă în întuneric, ci au lumina vieții. Scrie tu o tăbliță mică și pune-o în ramă cu acestea ce ți-am spus, și așa să-i cunoști pe cei credincioși și așa să te adăpi din apa vie, care vine spre tine de la ei, căci aceia au semnul Duhului Sfânt peste ei, și au pentru tine lumina vieții, cuvântul vieții, popor care înveți de la izvor. O, dau să te învăț, tată, căci necredința celor ce se desprind din brațul Meu ca să nu mai stea sub cuvântul Meu cel de viață dătător, această lucrare a lor dă să lovească în cei cărora le este sete și vin ca să bea. Dar nu așa, tată, ci tu vino și ia, căci nu e omul, ci sunt Eu, Domnul, cu râul Duhului Sfânt prin cei credincioși venirii Mele de azi, proorocită să fie încă de acum două mii de ani de însăși gura Mea. O, ție numai să-ți fie sete, fiule, și Eu îți și pregătesc să bei, tată, și vin și după tine dacă te văd însetat și dacă văd că se strâmtorează locul Meu cel pentru întâlnirea Mea cu tine, și pe care Eu am dat și dau să-l fac tot mai frumos, tot mai cald, tot mai bogat în iubire și în primire de oaspeți din cer și de pe pământ, căci pentru aceasta am pregătit Eu cu poporul Meu în zilele acestea locuri binecuvântate pentru Mine pe pământ și pentru cei credincioși ai Mei, care nu iubesc să umble în întuneric, ci caută lumină să ia, Duh Sfânt să ia, iar în zilele grele care vin, omul va chema numele Domnului și se va mântui, așa cum Duhul lui Dumnezeu a proorocit și a făgăduit prin prooroci. Amin.

O, cum va fi aceasta ce s-a spus prin proroci? O, poporul Meu, și voi, cei veniți ca să beți cu sete din izvorul Meu, trebuie să aibă omul pocăință, și apoi să-L cheme pe Domnul să-i ierte păcatele ca să se mântuiască de ele și ca să scape de mânia cea pentru păcate, să scape sub numele Domnului, și apoi să facă roade de pocăință mereu, mereu, căci cine nu stă mereu în pocăință, acela este om trufaș, și așa se și arată în jurul său, om drept, care nu are nevoie de pocăință, și iată de ce este scris că păcatul întărește pocăința și apoi harul cel de după ea, dar cel ce se dă drept își înmulțește trufia și își face ucenici de același fel, căci cine se aseamănă se adună, și iată, e de vegheat pentru calea credinței, pentru calea pocăinței înăuntrul tău, și trebuie mereu hrană multă pentru suflet și pentru vederea lui cea din cer.

Am pornit mai înainte de zori să cobor în grădinița cuvântului Meu pentru cei veniți la izvor și să rostesc Eu însumi binecuvântarea pentru coborârea Duhului Sfânt peste ei, și să le dau râuri de apă vie prin cei credincioși ai Mei, căci numai ei au, numai cei credincioși, și de aceea ei dau, căci Eu le dau pentru credința lor, pentru iubirea lor, pentru setea lor după Mine, și așa Eu Mă împart prin ei, și te învăț prin ei în ziua aceasta neclătinarea, popor care vii ca să bei, și te învăț, tată, răbdarea cea de sub cruce, dar să nu stai fără cruce dacă vrei să te învăț răbdarea și calea cea cu răbdare pe ea, căci iată ce aud! Aud pe creștinul șovăielnic cum spune: „*Nu mai pot, nu mai pot să rabd!*”. Acest cuvânt greu vine de la ne iubire, vine de la răutate, de la iubirea de sine vine, și omul se suportă pe sine, iar pe altul nu. O, cum să aibă răbdare cel ce nu iubește? O, cât de mult l-am iubit Eu pe om și cât de puțin iubește omul pe semenul său! Nu este fiul Meu cel ce nu iubește pe semenul său, și unul ca acela umblă în întuneric și nu are lumina vieții, nu are iubire. Mă numeau păcătos cu multul cei din vremea trupului Meu care nu Mă iubeau, care Mă învinuiuau cu mintea și cu vederea lor. Eu însă îi învățam pe mulți iubirea cea de la Tatăl și îi îndemnam să-și ia crucea, și așa să-Mi urmeze, fiindcă cel fără cruce este dintre cei mulți ai lumii, dar cei cu cruce sunt cei disprețuiți pentru numele Meu, pentru viața lor cea cu cruce ca și viața Mea, și îi îndemnam pe ei să semene cu Mine, și M-am arătat apoi lor cu crucea în spate, căzând sub ea și răbdând pentru ea fără de cârtire, fără de părere de rău, așa cum numai Dumnezeu poate, El, și cei credincioși Lui pe pământ.

O, Eu n-aș mai avea popor dacă nu l-aș hrăni mereu cu slava cuvântului Meu! O, vai celui fără de învățătură din cer peste el! Om fără Dumnezeu este un așa om. Feriți-vă, voi, cei ce beți de la Mine, feriți-vă de nepăsare, căci lipsa de învățătură din cer vă duce la goliciune și la mare rușine apoi, fiilor! Vă învăț neclătinarea, tată. În orice greșale ați cădea, îndreptați-vă prin pocăință și chemați numele Domnului ca să vă mântuiți. Nu stați în voi cu bube ascunse, ci vindecați-vă de ele, și așa se face mântuirea peste cei ce poartă numele Meu chemându-Mă să-i izbăvesc de sub vină, dar feriți-vă ca de foc să-i apăsați pe semenii voștri greșiți, căci chiar dacă ochii voștri, sănătoși sau bolnavi, văd bine sau rău păcate ale semenilor voștri, nu știți, nu știți voi curățenia inimii lor înaintea Mea, duhul cel blând și smerit din ei, pocăința în care ei stau, ispitele și încercările de peste sufletele lor și lupta lor dusă cu răbdare pentru mântuirea lor, iar Eu sunt Cel ce am putere să iert păcatele celor umiliți, și am putere să osândesc neumiliția celor trufași, căci neumiliția îl osândește pe om, așa cum i-a osândit pe toți cei care au împins-o înaintea Mea pe femeia cea păcătoasă, uitând ei de păcatele lor, și așa fiind ei osândiți de însăși neumiliția lor, cu care au venit la Mine ca să judece pe cel păcătos.

O, așa îl învățam pe om și acum două mii de ani, și nu încetam să-l învăț, iar pentru aceasta cei trufași M-au dat spre osândire, M-au dat spre batjocură. Râuri de apă vie curgeau din Mine peste cei umiliți și însetați, și tot așa lucrez și azi, și iubirea Mea cea pentru om Mă coboară de lângă Tatăl în zilele acestea, și Mi-am făcut coborâre pe pământ la om prin credința celor credincioși, celor sfinți cu credința, iar cei sfinți cu credința nu cad din credință, ci se fac râuri de apă vie și credință pentru mulți, și doctori de suflete se fac ei înaintea Mea pentru cei ce caută.

Dar iată, lucrarea Mea de azi este biciuită, este lovită de duhul cel rău, care se încuibază în omul cel nestatornic cu credința și cu inima, dar Eu, Domnul, caut să-Mi cruț de cădere calea

Mea spre om. Mai e puțin, puțin timp, și voi birui cu slavă cu această cale a Mea de azi, dar până atunci calea cuvântului Meu e bulgărită pe față și pe ascuns, și sunt biciuiți cu dușmănie cei cu care Mă port de la Tatăl la om. Duhul invidiei se face duhul necredinței în om, iar necredința întărește răutatea omului și îi asprește fața și inima și limba și lucrarea, dar Eu vă învăț pe voi, cei ce Mă dați cuvânt oamenilor, vă învăț, tată, să vă feriți de lovituri, să fugiți de cuvintele cele pline de răutate ale celor ce atât de murdar vă lovesc, iar pe Mine să nu Mă lăsați jos, căci dacă ei vă știu pe voi păcătoși în ochii lor, Eu le spun lor că Eu sunt Cel ce iert păcatele voastre și pe ale lor, și că Mă sprijin pe credința voastră și pe inima cea sfântă în voi pentru Mine, că sfântă vă este credința și inimioara, fiilor copii. O, diavolul a stricat ochii celor ce vă prigonesc, căci ceea ce caută, aceea le dă diavolul, și uită ei apoi că pe omul cel dinăuntru nu-l știe decât Dumnezeu, dar voi să fiți blânzi și smeriți cu inima, că mulți din cei de demult credincioși ai Mei căutau cu lumânarea batjocuri și își făceau rost de ele, făcându-se ei priveliște păcătoasă ca să fie defăimați pe pământ, și n-au pierit aceia, ba au câștigat pe mulți lui Dumnezeu, căci mare este economia Mea pentru mântuirea multora din cei credincioși, care Mă ascund în taina inimii lor, dar cum să înțeleagă aceasta cei ce se bizuie pe mintea și pe vederea lor? O, povățuiți, tată, cu lucrarea Duhului Sfânt credința și neclătinarea celor ce beau din izvorul Meu de la voi! Învățați-i să se uite la Mine, nu la voi, căci de la Mine voi aveți, și voi frumos îi învățați pe ei. O, nu vă temeți sub lovituri. Ele se opresc în Mine, și de la Mine vor lua răspuns cei ce lovesc în voi ca niște drepti, cum se cred ei. Pomul în care se aruncă cu zburătura e pom cu roade, nu e pom sterp, și după roadele lor se cunosc și cei ce dau în voi cu ocară, tată, căci așa se dovedește aluatul omului. Voiesc să fiți mereu gata să-i îmbrățișați, și fiți ca și Mine, nepomenitori de rău cu răutate, căci una este să vorbești despre răul omului, și alta este să-l vorbești de rău pe om, căci când vorbești despre răul care este, înseamnă veghe și luare aminte, iar când îl vorbești de rău pe om, aceasta este din răutate, din răzbunare, din duhul trufiei, tată. O, fiți umiliți, și așa învățați poporul și pe cei ce vin la izvor, și dați-le putere să Mă urmeze, tată. Fiți cuminți și răbdați cuminți, spre mântuirea și spre iertarea celor ce vă disprețuiesc, și așa voi veți semăna cu Mine, și așa vom arăta, Eu și cu voi, ai cui fii suntem, și cine ne este nouă tată, și așa, prin răbdarea și credința noastră să se mântuiască și cei necredincioși, fiilor. Amin.

O, popor strâns la izvorul cuvântului Meu, o, fiilor, luați Duh Sfânt, căci e bine cu El, și nu e bine cu duhul vostru! Limbile Duhului Sfânt să se descopere vouă prin cuvântul Meu de peste voi! O, nu vă încercați cu amestecarea limbilor, căci Domnul trebuie urmat, nu ispitit! Nu fiți întrebători de greutatea prin care trec cei pe care Eu îmi port și îmi ocrotesc coborârea cuvântului Meu cel pentru voi, ci fiți credincioși și răbdători și plângeți cu Mine, ca să stau Eu pe pământ cu venirea Mea cea de azi, iar Eu vă voi iubi pe voi și vă voi îngriji cu Duhul Sfânt. Mi-am învățat mereu poporul să se ascundă de păcatul lepădării de credință, iar cel ce s-a făcut necredincios venirii Mele de azi n-a vegheat. Vă voi da cuvântul Meu iarăși, și el se va ține după voi, iar voi să învățați din el, tată. Feriți-vă de iscodire și îmbrăcați-vă în iubire. Eu nu voi întârzia, și celor ce rabdă îndelung le voi răspunde, ca și celor ce au lepădat răbdarea și pacea și inima curată în ei. La unii le voi da pocăință și se vor ridica pentru mers curat, iar la alții le voi da ceea ce ei își lucrează, iar Eu vă îndemn pe voi, chemați numele Domnului ca să vă mântuiți, chemați-Mă, și sunt lângă voi ca să vă țin pe cale, ca să vă țin în Mine! Pace vouă! V-am dat pe Duhul Sfânt Mângâietorul. V-am dat ce am, și vă învăț pacea duhului umilit. El, numai el singur este duhul păcii sfinte, pacea care mângâie, fiilor. Altfel de pace și altfel de duh, toate vin de la înșelătorul acestui veac. O, nu fiți fățarnici! O, nu fiți răzbunători, nu fiți lacomi, nu răsplățiți răul cu rău, căci vremea este să înceapă judecata, și să vă găsească în umilință și în pocăință, și așa veți fi socotiți, căci în ceea ce va fi găsit, în aceea va fi omul judecat. Amin.

O, poporul Meu cu care-Mi port sarcinile Mele cele pentru lucrarea Mea de cuvânt și cele pentru îngrijirea noii Mele împărății cu voi! Îți dăruiesc duhul veghii sfinte ziua și noaptea, tată. Fiți veghetori, fiilor, căci diavolul nu doarme, și dă să vă atace. Vegheați peste locurile Mele cu

voi și peste voi, și unii peste alții, unii pentru alții, tată. Începeți veghe mai multă, mai trează, căci între voi sunt dintre cei care se fac lupi cu colți, și Mă doare că nu le place să fie oi până la sfârșit, ci le place să muște și să latre și să împrăștie neliniște, tată. Întăriți veghea la hotare, căci s-a dat la o parte această veghe, și nu este bine așa. Puneți înapoi orânduile date de Mine vouă! Fiți străjeri curați cu inima, iar cine nu are inima curată să nu fie între cei de strajă, ci să stea ei străjuți dacă vor să stea. Eu am spus: «*Privegheați!*», dar omul necredincios vă spune: „*Nu privegheați!*”, căci se vrea liber, și vrea ca nimeni să nu știe ce face el, și iată, așa iese din planul Meu cel ce lucrează așa. Dar celor ascultători le spun Eu, Domnul, să vegheze ziua și noaptea rând pe rând, și niciodată numai unul să vegheze, ci să vegheze cu orânduială, căci locurile Mele cu voi sunt veghea Mea peste pământ, și stau sfinții și îngerii de veghe aici pentru tot pământul, și sunt plini de ochi. Așa să fiți și voi pentru locurile Mele cu voi și pentru mersul Meu cuvânt peste pământ, fiilor. Amin.

O, poporul Meu, ai grijă, tată, de puterea inimii celor ce îți dau ție de la Mine! Ai grijă, tată, de pacea lor, de mângâiere pentru ei, căci Mie Mi le faci pe acestea, nu lor, iar ei să poată pentru Mine și pentru tine, tată. Amin.

O, poporul Meu, hrănește-te frate pe frate cu Duhul Sfânt, și altfel de cuvânt să nu fie între voi, iar cei ce iscodesc ca să dea la dușmani, să nu mai aibă de lucru, ci să dea de Duhul Sfânt lucrător în voi și între voi, fiilor. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Mă întorc în carte iarăși ca să-Mi pun capul pe umărul tău, căci sunt îndurerat și rănit, și mersul îmi este greu. Te curăț de toate greșalele tale, dar să-Mi fii credincios, tată, și să-l înveți pe cel ce iscodește să se lase spre înviere ca să nu piară prin duhul rău, ci să se deștepte prin pocăință și prin umilință, căci așa se face învierea. Amin.

Pace vouă, celor ce ați băut, venind de peste tot la izvor ca să beți! O, simțiți-Mi durerea, tată! Fiți credincioși față de durerile Mele, căci lucrarea cuvântului Meu este mereu biciuită, mereu lovită, mereu sub cruce grea încă de la începutul ei. Te voi hrăni prin ea, că Mă doare de tine, popor care vii la izvor. Ia cu bogăție din el și fii curat pentru el, așa cum este el pentru tine, așa cum el îți dă ca să crești. Amin.

Pacea Mea și sărutarea Mea las peste voi toți, iar duhul mângâierii să vă învețe să fiți ca el. Eu vă iubesc. Eu nu pot fără iubire. Eu sunt însăși iubirea, fiilor, și fii ai ei voiesc Eu să fiți voi. Amin, amin, amin.

25-05/07-06-2009